

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XL. Adonibezeci tyrannis &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

victoribus est, Chanaanitis regio; Chananaeum autem nomen omne sic accisum, ut censeretur quodammodo posset eradicatum. Quod factum est, ut in castra Galgalorum redeunti Josuae, defigi, jure quam optimo potuerit, *Vnius, ac triginta Regum* super eorum, memorabile tropaeum: qui partim ipsi, Mosique; partim Josuae soli, sine bellorum collega, procubere victi, sublatique. Recenset eos omnes ac singulos, nominatque Sacer Josuae libellus. Ubi velim, intelligas, Reges ad eum ritum, ac potentiae modulum appellari solitos esse reipsaque fuisse: quinque regio more, jureque, locis haud incelebribus, [ab urbe principe plerumque regionum nomen capiebant] dominationem obtinerent; alienis arbitriis aut penitus non obnoxiam; aut, si multum, non nisi stipendiariam, fiduciariamve. Caeterum laudem omnibus Imperatoribus invidendam, duo continent verba: JOSUE STATOR SOLIS.

NARRATIO XL.

ADONIBEZECITY-
RANNIS, LAISARUM
IDOLOLATRIA, GABAITARUM
LIBIDO VINDICATA.

Judic. 1. Anno Mundi 2601. Ante Christum 1452. Et Judic. 19. 20. 21. Anno Mundi 2622. Ante Christum 1431.

L s

Bos

Bezecam Adonibezecus obtinebat : regiam , & opere, sitūque firmam imprimis urbem Palaestinae. Ingens erat viri fama, quippe qui bello, quoscunque libuisset, aggressus, nullo juris & iniqui discrimine, semper jus totum in armis habuisset. Reges enim, quales tum erant, septuaginta, alium ex alio laceffens, nunquam non discedebat superior. Victos autem non ut victor ingenuus, sed ut crudelis ac superbus tyrannus habuerat, Namque bello subactos, summis manuum ac pedum articulis truncavit, quò prælijs pariter, & fugæ præliorum deinceps inhabiles; ac simul, pacisque tractandis armis penitus inutiles redderentur. Quæ cum tyrannidi non sufficerent, miserè deartuatos, tanquam canes sub mensam retrurfit, solis epularum retrimentis, in famelicos projectis. Sed Vindex DEUS eadem lege *Talionis* regessit in caput crudele mala. *Othoniel* quippe, Josue successor, & *Caleb* frater ejus Hebraicarum copiarum, maximè tribuum Judæ & Simeonis, Duces, tyrannum demillibus suorum amissis, in fugam actum *Bezeca* obfederunt; unde cum profugisset, Hebræi insēcuti, retraxerunt è fuga, inque castra perduxerunt. Ibi totius exercitūs in conspectu, regem supinum humistratum ac religatum, cultris immanibus incessunt ij, quibus id imperatum erat: & manum, pedumque supremis digitis minuunt, atque mutilant; ejulantem, ac multis fortunarum suarum versas conditiones deplorantem; Numinis æquissima lege, quòd quisque nefandè fecerit in alium, id ut in seipsum experiatur, perque ea quæ peccat, torqueatur.

Hoc supplicium crudelitas tulit; quod jam narra-

bo.

bo, Idololatria Civium urbis *Leisæ* subiit; Jud. 18.
 19. Anno Mundi 2622. Habitat id loci *Michas* qui-
 dam, Ephraimita; is matris viduæ pessimis exem-
 plis inductus, idolum sibi conflavit ex argento hære-
 ditario, illudque civibus insuper suis colendum pro-
 posuit, præfecto Sacris detestandis filiorum unô,
 & *Ionathâ*, homine Levitico, vagabundo, egeno,
 impio. Cujus rei famâ ad *Daniticam* fortè Tribum
 perlatâ, sexcenti viri bellatores corripunt arma,
 idolum pariter & Sacrificulum Jonatham, non in-
 vitum rapiunt, incolas occidunt, urbem incen-
 dunt, Quam deinde resuscitatam ex ruderibus, &
Danem à sua Tribu appellatam inhabitant; haud sa-
 nè meliores prioribus incolis, quorum nefanda Sa-
 cra idolo Michæo instituta, usque ad captivitatem
 Assyriam (quando Theglathphalasa Rex Assyriæ su-
 bita irruptione Galilæam invasit, & tres ac dimi-
 diam Tribus abduxit) hoc est in annos 657, propa-
 garunt.

Non minùs luctuosum est relatu, quod circa
 eadem tempora contigit; Jud. 19. 20. 21.
 quando Tribus Beniamina à cæteris tantum non oc-
 cisione deleta est; occasio cupiebatur ex Gabaita-
 rum libidine; apud quos Levita hospes diverterat;
 Bellum id erat civile primum Judaicum; DEO, ut
 fit, incontinentiæ fædissimæ maculas, balneo San-
 guinis eluente.

Cum enim juvenis quidam de genere Levitico,
 Sichemô oriundus, domum ex oppido Bethlema
 reversurus, de via divertisset in urbe Gabaa; & ab
 ejus loci incolis flagitiosissimè illusum esset uxoris
 corpori, etiam vitâ per libidinem insatiabilem ere-
 ptâ,

ptā, statuit atrocissimæ turpitudinis vindictam à communi duodecim Tribuum petere tribunali. Defert igitur & flagitium, & ejus testes; Secta conjugis membra in totidem, quod erant tribunalia, frustra. Atrocitas injuriæ vehementer commovit Judices quare de consilio Tribuum publico, mittuntur legati ad Benjamitas [horum enim ditioni Gabaam suberat] qui postulent, dedi sibi ad supplicium nefandi criminis non tantum autores sed etiam fautores. Frustra fuit legatio. Suscipiunt sceleris execrandi patrocinium Benjamitæ, & numero viginti millia Gabaam movent, ad eam armata vi propugnandam. Irritavit magis hæc contumacia cæteras Tribus. Igitur conveniunt *Maspha*, seque juramentò obstringunt, neque connubia cum Benjamitis sociaturos, neque suorum quemquam, sanctitâ capitis pœnâ, abesse passuros à bello, perduellibus inferendo. Constituitur Imperator summus *Othoniel*; è Tribu Judæ delectus. Concurrunt adversis prælijs semel, iterumque vincunt Benjamitæ, tantâ editâ strage, ut priore pugna viginti duo Israëlitarum millia, posteriore decem & octo millia ceciderint. Permisit id DEUS, tametsi in Tabernaculli Siluntico consultus, aurobelli suscipiendi fuisset, ob culpâ idololatriæ Laïensium lentius castigatæ. Ad extremum tamen conciliant victoriam repetitæ preces, Sacrificia, cæteraque pœnitentium animorum præsidia. Cæduntur propè Gabaam, Benjamitarum octodecim millia. pereunt. In fuga septem millia pereunt. Ex toto exercitu vix evaserunt sexcenti in Petram *Remmonen*. Non Gabaam modò, sed tota Benjami-

tarum regio ferro, flammæque excinditur; nulli se-
 xui nec ætati parsum. Exinde gratijs Numini ob-
 victoriam perfolutis, inquisitum in eos, qui Sacram
 militiam vel deseruerant, vel non adierant. De-
 prehensi *Galaaditæ*, *Iabessam* urbem trans *Jordanem*
 incolentes. Etiam in hos sævitum, nullo discrimi-
 mine. Urbs funditus diruta; servatis duntaxat
 quadringentis puellis, totidem viris in matrimo-
 nium tradendæ. Nam, ut fieri solet, ubi exfatiato
 furori misericordia successit; barbarum videbatur,
 Benjaminæam Tribum penitus delere. Ergo Ga-
 laadinæ Virgines illæ despondentur Benjamitarum
 reliquijs, quas ad sexcentos fuga servarat. Ducentis
 quoque sponsæ quærebantur apud siluntinos, quas
 cum religionem jurisjurandi non viderentur à pa-
 rentibus impetraturi, suasu Principium Israëlitico-
 rum, adoriuntur Benjamitæ puellas, fortè choros
 ducentes, & in uxores rapiunt, felici successu, &
 novæ Sobolis incrementò. Hunc finem habuit
 bellum Benjamiticum, quod paucorum vesana libi-
 do incendit, multorum millium sanguis extinxit.

NARRATIO XLI.

**AODUS INTERFE-
 CTO EGLONE MOABI-
 TARUM TYRANNO, HEBRÆOS E SER-
 VITUTE IN LIBERTATEM ASSERTIT.**

Judic. 3. Anno Mundi 2669. Ante Christum

1384.

Si